

Література Франції 19 століття

Ніколабай Андрій 9-а клас

У зарубіжній літературі 19 століття виділяються дві основні течії: *романтизм і реалізм*.

Романтизм пов'язаний з ідеями буржуазною революцією 1789 року. На перших порах романтики прийняли революцію захоплено й покладали дуже великі надії на нове буржуазне суспільство. Звідси характерна для творів романтиків мрійливість, захопленість. Однак скоро стало очевидно, що революція не виправдала надій, що покладалися на неї. Люди не отримали ні свободи, ні рівності

- *Реалізм* в протилежність романтизму цікавився переважно сьогоdnішнім днем. Прагнучи максимально повно відобразити в своїх творах дійсність, пісателі-реалісти створили великі твори. Найулюбленишим їх жанром був роман з безліччю подій і героїв.

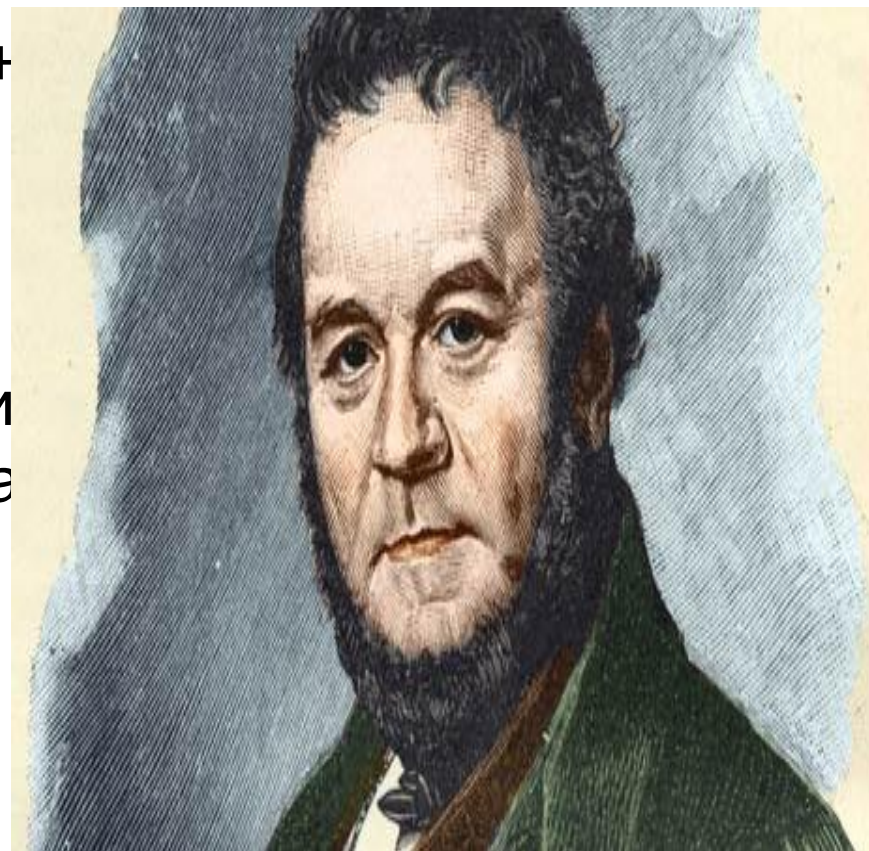
Реалістичний напрямок в літературі ХІХ в. очолили великі французькі романісти **Стендаль і Бальзак.**

Письменники-реалісти побачили своє завдання в тому, щоб зобразити суспільні відносини сучасності, побут і звичаї.

Стендаль (1783 -1842)

Французький письменник, один з основоположників психологічного роману.

У 1827 р вийшов його перший роман «Арманс», 1829 - нариси «Прогулянки по Риму» і новела «Ваніна Ваніні». . У 30-х роках Стендаль створив свої найкращі твори - «Червоне і чорне» (1830 г.), «Червоне і біле» (1834), «Люсьєн Левен» (1834), «Пармський монастир» (1839).

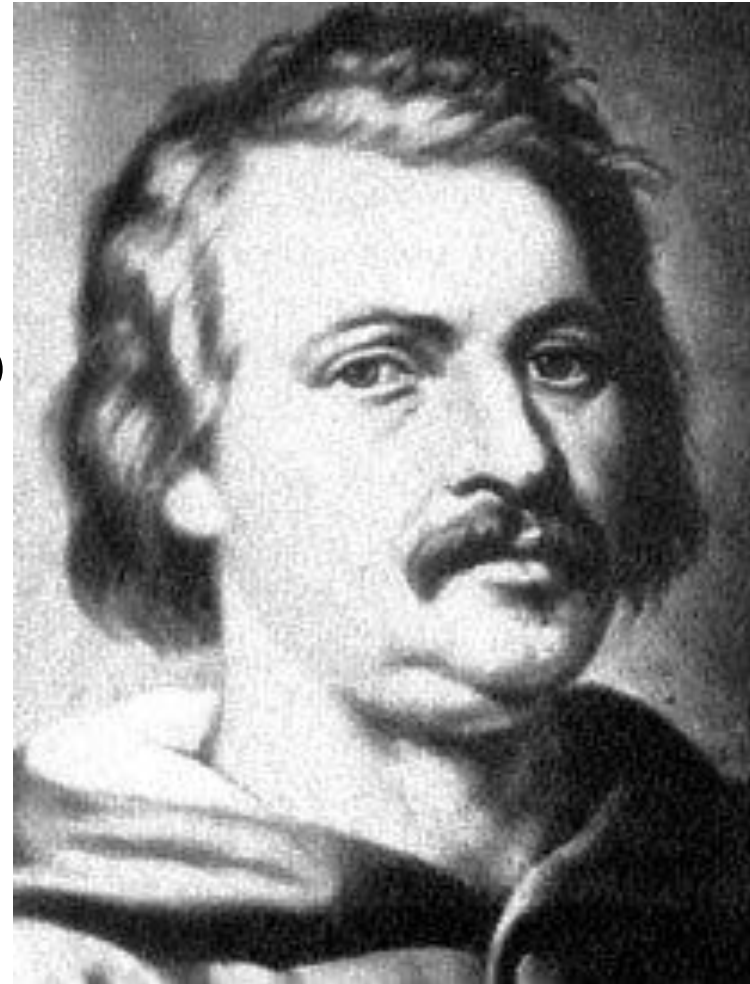

Два героя Стендаля увійшли в світову. Один з них - Жюльєн Сорель, син теслі («Червоне і чорне»), інший - італійський аристократ Фабріціо дель Донго («Пармська обитель»).

Фабріціо дель Донго покинув Італію, щоб брати участь у військах Наполеона. Довірливий і палкий, що жадав героїчних подвигів, він вважав Наполеона визволителем Італії від влади австрійської монархії. Юному героєві Стендаля, свідку розгрому французької армії при Ватерлоо, судилося дізнатися сувору правду війни, розлучитися зі своїми ілюзіями.

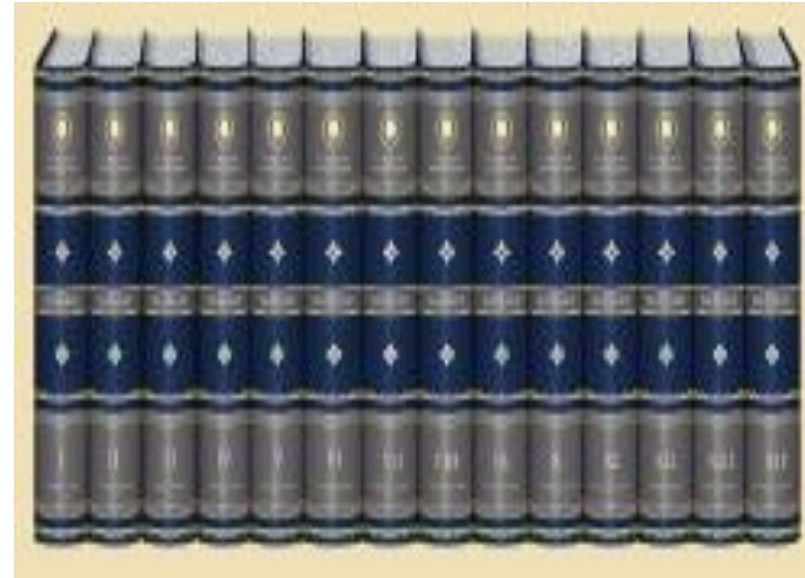
- *Оноре де Бальзак* (1799 - 1850) ОДИН З ОСНОВОПОЛОЖНИКІВ РЕАЛІЗМУ В ЄВРОПЕЙСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ. Найбільше твір Бальзака - серія романів і повістей «Людська комедія». Творчість Бальзака користувалася великою популярністю в Європі і ще за життя заслужило йому репутацію одного з найвидатніших прозаїків ХІХ століття.

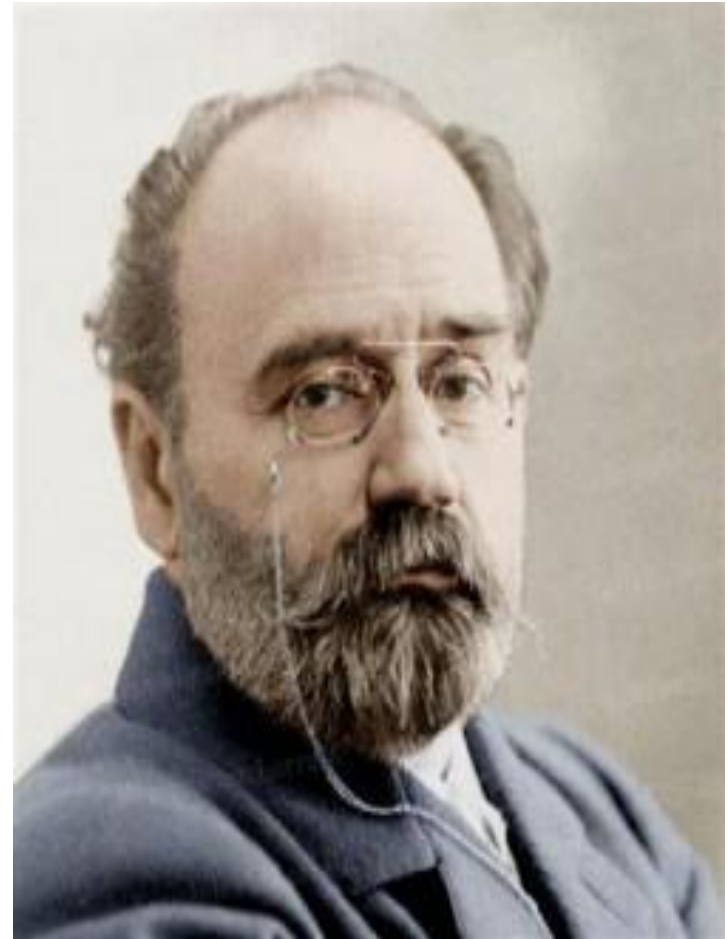
Бальзак представив живу історію, втілену в різних долях,

в людських типах, XIX століттям народжених, дав глибокі спостереження над закономірностями суспільного життя Франції і похмуру перспективу подальшого процвітання буржуазної моралі.

На думку Бальзака «Людська комедія» повинна була бути художньою історією і художньою філософією Франції, як вона склалася після революції.

Еміль Золя (1840 -1902) - французький письменник. Один з найбільш значних представників реалізму другої половини XIX століття - вождь і теоретик так званого натуралістичного руху, Золя стояв у центрі літературного життя Франції останнього тридцятиріччя XIX століття.

Двадцять томів великого циклу «*Ругон-Маккари*» - це найголовніше літературне досягнення Золя.

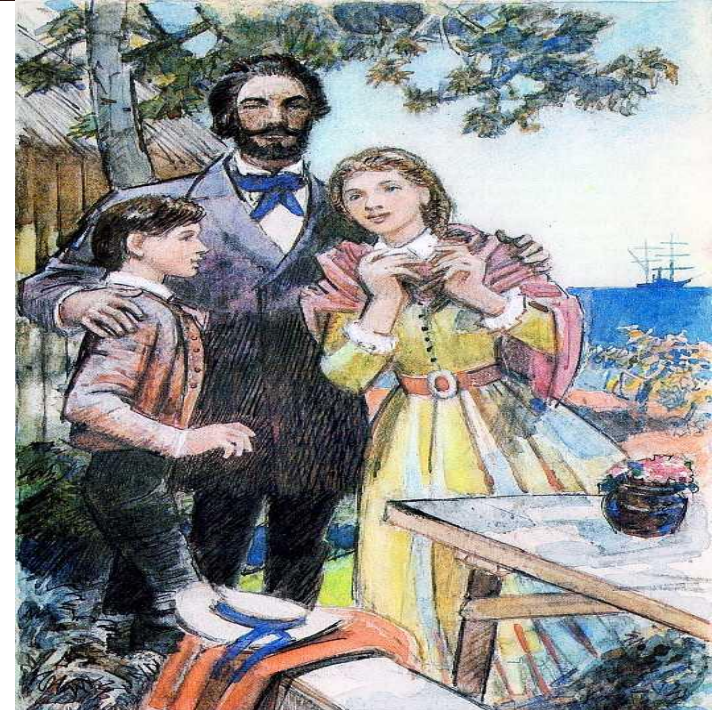
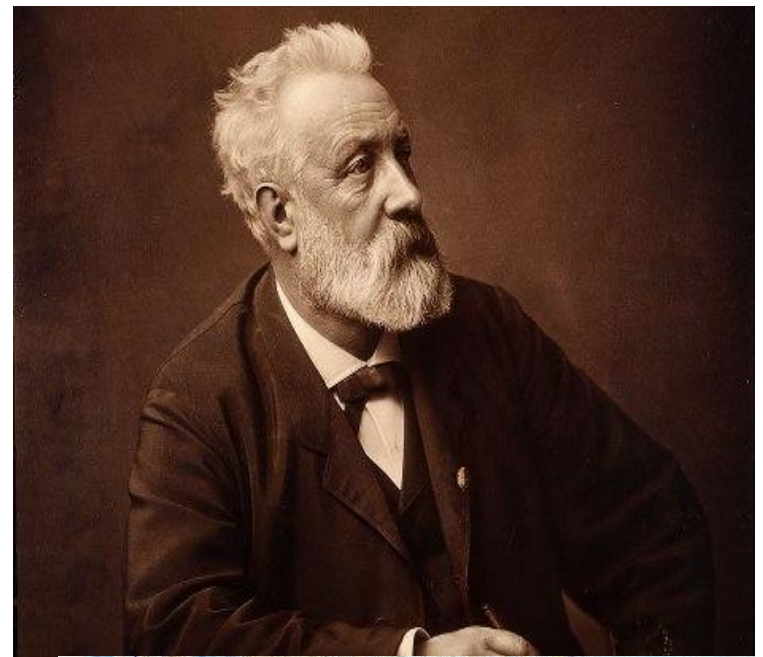
Золя став першим романістом, який створив серію книг про членах однієї сім'ї. Сам письменник, називаючи причини вибору такої структури циклу, стверджував, що хотів продемонструвати дію законів спадковості.

Дослідіть генеалогічне дерево роду Ругон-Маккарів:

Жюль Габріель Верн (1828 - 1905) - французький географ і письменник, класик пригодницької літератури, один з основоположників наукової фантастики.

Серед відомих його творів - «Подорож до центру Землі», «Із Землі на Місяць», «Діти капітана Гранта», «20 000 льє під водою», «Навколо світу за 80 днів» і багато інших.

Віктор Марі Гюго (1802-1885)
французький письменник -
глава і теоретик
французького романтизму.
*“Я в своїх книгах, драмах,
прозі та віршах заступався
за малих та нещасних,
благав могутніх та
невблаганних. Я відновив у
правах людини блазня,
лакея та каторжника...”*
Найяскравішим
підтвердженням цих слів є
романтичний історичний
роман “Собор Паризької
Богоматері”.

